

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง เงื่อนไขและจำนวนวันลาหยุดงานของลูกจ้างเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายละเอียด เงื่อนไขและจำนวนวันลาของลูกจ้างเงินรายได้ให้ เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีความชัดเจน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๑ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลลูกจ้างเงินรายได้ พ.ศ.๒๕๖๑ คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒ จึงกำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และจำนวนวันลาของลูกจ้าง เงินรายได้ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ในประกาศนี้

“วันทำการ” หมายความว่า วันปฏิบัติภาระหน้าที่การทำงานซึ่งไม่ใช่วันหยุด

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

๒. ให้หัวหน้าส่วนงานหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาอนุญาตการลาตาม ประกาศนี้ กรณีของสำนักงานอธิการบดีให้เป็นอำนาจของอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้ พิจารณาอนุญาตการลา

๓. ให้ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างเงินรายได้ มีสิทธิลาในแต่ละปี ตามเงื่อนไขและจำนวน วันลา ดังนี้

๓.๑ การลาป่วย

(๑) ลูกจ้างประจำ มีสิทธิลาป่วยเพื่อรักษาตัวโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาในกรณีปกติ ปี หนึ่งไม่เกิน ๖๐ วันทำการ ทั้งนี้ หากลาป่วยเกิน ๓ วันทำการติดต่อกันต้องมีใบรับรองแพทย์

กรณีลาป่วยที่ต้องเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลหรือพักรักษาตัวต่อเนื่องตามความเห็น ของแพทย์ ให้ลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาปีหนึ่งไม่เกิน ๖๐ วันทำการ ทั้งนี้ รวมทั้งปีมีสิทธิลา ป่วยโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน ๑๒๐ วันทำการ

(๒) ลูกจ้างชั่วคราว มีสิทธิลาป่วยเพื่อรักษาตัวโดยได้รับค่าจ้างในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ไม่เกิน ๘ วันทำการ หากมีระยะเวลาปฏิบัติงาน ๑ ปีขึ้นไป มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้าง ปีหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ทำการ

๓.๒ การลาเกี่ยวกับการคลอดบุตร

(๑) ลูกจ้างประจำ มีสิทธิลาคลอดบุตรโดยให้ได้รับค่าจ้างในอัตราปกติระหว่างที่ลา ได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน

ลูกจ้างประจำที่ลาคลอดบุตร หากประสงค์จะลาปฏิบัติงานเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรให้มีสิทธิลาโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้อีกไม่เกิน ๓๐ วันทำการ และให้นับรวมกับสิทธิลาปฏิบัติงาน ๔๕ วันทำการ

ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิลาเพื่อดูแลบุตรและภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายหลังคลอดโดยได้รับค่าจ้างในระหว่างลา ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

(๒) ลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับการจ้างต่อเนื่อง มีสิทธิลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาจากมหาวิทยาลัย ๔๕ วัน เว้นแต่กรณีเข้าปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ ๗ เดือน มีสิทธิลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๙๐ วัน แต่ไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา

กรณีลูกจ้างชั่วคราวใช้สิทธิลาเพื่อดูแลบุตรและภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายหลังคลอดส่วนงานอาจพิจารณาให้ลาโดยไม่ได้รับค่าจ้างในระหว่างลา

๓.๓ การลาปฏิบัติงานที่จำเป็น

(๑) ลูกจ้างประจำ มีสิทธิลาปฏิบัติงาน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลา ปีละไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานลาได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

(๒) ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง ปีละไม่เกิน ๓ วันทำการ โดยต้องมีระยะเวลาการจ้างไม่น้อยกว่า ๖ เดือน กรณีมีระยะเวลาการจ้างน้อยกว่า ๖ เดือน ให้ลาโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

๓.๔ การลาพักผ่อนประจำปี

(๑) ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าจ้างปีละไม่เกิน ๑๐ วันทำการ เว้นแต่กรณีที่เข้าปฏิบัติงานในปีแรก ยังไม่ครบ ๖ เดือน ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี

ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับการจ้างต่อเนื่องซึ่งมิได้ลาพักผ่อนหรือใช้สิทธิการลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ยังไม่ครบ ๑๐ วันทำการ สามารถสะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีหนึ่ง ๆ รวมกับวันลาของปีต่อ ๆ ไปได้ แต่ไม่เกิน ๒๐ วันทำการ สำหรับลูกจ้างประจำผู้ที่ได้ปฏิบัติงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธิในวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ

๓.๕ การลาเกี่ยวกับราชการทหาร

ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว มีสิทธิลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล โดยได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ทางราชการทหารกำหนด

๓.๖ การลาอุปสมบท ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ หรือลาไปถือศีล ไปปฏิบัติธรรม

(๑) ลูกจ้างประจำที่ยังไม่เคยลาอุปสมบทและประสงค์จะอุปสมบท หรือลูกจ้างประจำที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย มีสิทธิลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยได้รับค่าจ้างได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ ลูกจ้างประจำจะขอลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ อย่างหนึ่งอย่างใดได้เพียงครั้งเดียว

ลูกจ้างประจำสตรีมีสิทธิลาไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ณ สถานที่ปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติครั้งหนึ่งตลอดอายุงาน เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา

(๒) กรณีลูกจ้างชั่วคราวใช้สิทธิลาอุปสมบท ลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ตามวรรคแรก หรือไปถือศีล ไปปฏิบัติธรรมตามวรรคสอง ส่วนงานอาจพิจารณาให้ลาได้โดยไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา

๓.๗ การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติการวิจัย

(๑) ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติการวิจัย โดยให้นำประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย มาใช้โดยอนุโลม

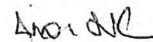
(๒) กรณีลูกจ้างชั่วคราว ใช้สิทธิลาตามวรรคแรก ส่วนงานอาจพิจารณาให้ลาได้โดยไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา

๔. การลาหยุดงานประเภทอื่น ๆ ของลูกจ้าง และการได้รับค่าจ้างในระหว่างลานั้น นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้หัวหน้าส่วนงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำส่วนงาน พิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสม

๕. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีที่จะพิจารณาและให้ถือคำวินิจฉัยของอธิการบดีนั้นเป็นที่สิ้นสุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรจง มไหสวริยะ)
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล